
Слободан ВУКСАНОВИЋ

ЗАТЕГНУТА КОЖА

ИСКРА

*Шта су то учинили од тебе
Искрина искро
Искро очинска*

*У прозебле ти ноктије звоне
У жиле пресамићене
И у ноћ обезнањену*

*Не дај се лудовању
Не дај да те пољу
Конфетијама завистији
И церењем сладостирасним*

*Злоћудан је плес
Све руја до рује
Под ноћом ти измичу
Рођено искришће*

*Запуши им звона зајейта
Искрина искро
Искро очинска
Не прилази води
Јер те онда нема*

ЧУВАЊЕ

*Чувај се
Одбејла од одблеска
Зајрайних усја
Од корена јединој*

Слободан Вуксановић рођен је 1965. године у Краљеву. Студент је Филолошког факултета у Београду (група за југословенску и општу књижевност). Поезију је објављивао у листовима „СТУДЕНТ“, „ВЕНАЦ“ и „20. ОКТОБАР“. У припреми је издавање његове прве књиге песама.

Одмакни се на време
Од і румења златноі
Сітєну ти пошкојало
И ілодове исушило

Не видиш да помрчина сјаји
Обесї од слєих і омилу і ради
Тек дно њейела ірої лега
Чувај се
На врху ти мєстѡ сїрема

Одмакни се на време
Сїпалиће те помрчина
Журно
И іреко рега

ТВРЂАВА

Камено назубљеним
Тврђава се уїлађено смеје'

Зашеї нуша кожа
Оједеної свога
Никако да врати
Изазовни облик моћни

На костима испраним
Брдо је родило
Ко највећу муку
И највеће бої аїстиво

Смеје се тврђава
Да сама нећуїана буде
Да поврати
Изазовни облик моћни

И да уїамти
Кад уїлађено урони у брдо
Чекаће је само кости

ЗВОНО

Звоне
Крстїтељи цреште
Бич поди ли да покрстїе сїада
Измешана. Заблудела.
Да поуче и казне
У і лас шїо се
И пева и ісује

Звоне
Бичем звоне
Колевке преврнули
Па найушћену децу
Лейљивом водом шкроје...
...ни имена да им нема

НОЖ

Од вајце сјасен
Са вековној наковња испринути
Као лешинар преживео
Бесомучан
Од замаха и тежине

Усахле, исплањене усне
Шишћећи осмех цеде
Кроз спокој безвучни
Самоуке суманутошћу

На чађавим сенкама
Бљештање му сјава
Ућућан у црвеном клупку земље
Окошћава
У леђима нож

ПСИ

Око куће помамљени
Заијрали ноћну ијру

Стара им се нарав
У преј ладнело коло збија
И расте преозукли
Грлени мрак

На прозоре ја ошћре
У прозоре ја блеиће
Од њеја им и кошти и месо

И никуд без њеја
Незасићо бесни
До бесвесту
Од бесвесту

Око куће помамљени
Још ијрају ноћну ијру
Разијрали мрак грлени
Кућа их у јрлу јлоће